

PARAULES DE VIDA

Solemnitat de la Santíssima Trinitat

El diumenge posterior a Pentecosta celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Després d'haver reviscut els moments més importants del misteri de la nostra salvació realitzada en Crist (encarnació, naixement, mort, resurrecció, ascensió al cel i enviament de l'Esperit en Pentecosta), l'Església ens convida a què ens dirigim a Déu en actitud de reconeixement, gratitud, lloança i adoració. Aquests sentiments els expressem també en la litúrgia de les festes i solemnitats quan al cantar o recitar l'himne *Gloria a Déu a dalt del cel* diem: «Per la vostra immensa glòria us lloem, us beneïm, us adorem, us glorifiquem, us donem gràcies». I en cada Eucaristia el celebrant ens recorda que «el nostre deure i la nostra salvació» consisteix a donar gràcies a Déu «sempre i en tot lloc».

En els esdeveniments de la vida del Senyor se'ns ha revelat l'amor de Déu a la humanitat, un amor que el porta a desitjar que tots se salven i arriben al coneixement de la veritat. Per cercar a l'home, que pel pecat vivia en un estat de llunyania i enemistat, Déu no s'ha deixat arrossegar per la ira o el desig de càstig. Al contrari, el seu obrar es regeix per la llei de la gràcia: com més s'allunyava l'home d'Ell, més interès tenia a mostrar-li amb claredat el seu amor. Per això va enviar el seu Fill al món i el va lliurar a la mort per nosaltres.

La finalitat de tota aquesta història de gràcia i d'amor és fer-nos fills seus i establir una aliança d'amistat amb cadascú. Déu no vol que el seu amor quedi fora de nosaltres, sinó que l'experimentem i siga la llum que il·lumini la nostra vida, tant en els moments d'alegria com en les dificultats. Per això ha vessat l'Esperit Sant en els nostres cors segellant així una aliança d'amistat personal.

El primer efecte que l'Esperit realitza en aquell en qui habita és despertar en el seu interior l'amor a Déu. Aquest amor s'expressa en primer lloc en l'oració, especialment quan resem emprant la pregària que Jesús ens va ensenyar. Recitar el Pater-nostre no pot ser mai quelcom rutinari, perquè és un acte d'amor a Déu on li manifestem el nostre desig de què «el seu» nom siga glorificat, que «el seu» regne arribi a ser realitat i que es faci «la seua» voluntat en el cel i en la terra. És l'oració que brolla d'un cor que reconeix i agraeix els dons que ha rebut d'Ell.

Per l'oració ens endinsem en el cor mateix de Déu, la nostra amistat amb Ell es fa més forta i el

nostre cor s'eixampla i es fa capaç d'estimar a tots els éssers humans com a germans nostres, perquè també nosaltres volem que se salven i arriben a posseir la vida eterna, que consisteix en què coneguin el Pare i el seu enviat Jesucrist. Per aquest motiu avui celebrem també la jornada de la vida contemplativa. Els monjos i monges ens recorden el nostre deure de gratitud i d'adoració, i ens ensenyen que l'amor més vertader que podem sentir cap a la humanitat és desitjar la salvació de tots i pregar perquè es faci realitat.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dimecres matí, compromès!

Dirigeix una empresa que va rebre dels pares. Hi dedica molt de temps. Li agrada la seva professió i s'hi aboca. També a la família: està casat i té fills. Amb la seva esposa han vetllat i vetllen pel creixement dels fills i per la seva formació. Li queda temps o el busca, però, per a d'altres qüestions: la vida espiritual, l'estudi, els compromisos polítics i socials. Entre aquests darrers, destaca un voluntariat setmanal de servei a un centre penitenciari, on anima un taller cultural. Hi participa un bon nombre d'interns. Un matí setmanal dedicat als altres per amor a Déu i al proïsme.

Oferir temps, amistat i part de la pròpia vida als qui han perdut la llibertat és una experiència cristiana de fer-se presents en el món. Apropa a la misericòrdia de Déu vers la humanitat, aporta consol i com-

passió perquè permet compartir la passió i el dolor de l'altre. També ajuda a repensar la història personal, canviar el que convingui des del fons del cor i dona coratge per avançar en la veritat. És un acte d'amor que, alhora que alleuja, és una oportunitat per superar la càrrega feixuga i els efectes de la privació de llibertat, una acció que dignifica l'intern i a qui el visita; una acció que humanitza a qui n'és objecte i alhora també és humanitzadora per als qui la realitzen.

Visitar els qui han perdut la llibertat perquè són en centres penitenciaris és un apostolat personal, propi de cada cristià, i també un apostolat comunitari que fa present l'Església en el món del dolor i el sofriment. És, també, una experiència de trobament amb Jesús, el Crist, perquè enforteix els llaços de germa-

nor amb Ell i de filiació amb el Pare de tots. Esdevé servei a l'altre en què Crist es fa present i cal descobrir-lo. «Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè [...] era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,34-36).

El proper dimecres l'empresari tornarà al centre penitenciari. Té molt clar que, com diu l'Esclusura: «El Senyor allibera els presos» (Sl 146,7).

Té també molt clar que, amb el seu taller cultural, ell n'és mediador i amb l'ajuda del Senyor està apropant aquest alliberament. De dimecres en dimecres, coherent amb el seu compromís!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Solemnidad de la Santísima Trinidad

El domingo posterior a Pentecostés celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad. Después de haber revivido los momentos más importantes del misterio de nuestra salvación realizada en Cristo (encarnación, nacimiento, muerte, resurrección, ascensión al cielo y envío del Espíritu en Pentecostés), la Iglesia nos invita a que nos dirijamos a Dios en actitud de reconocimiento, gratitud, alabanza y adoración. Estos sentimientos los expresamos también en la liturgia de las fiestas y solemnidades cuando al cantar o recitar el himno *Gloria a Dios en el cielo* decimos: «Por tu inmensa gloria te alabamos, te bendecimos, te adoramos, te glorificamos, te damos gracias». Y en cada Eucaristía el celebrante nos recuerda que «nuestro deber y nuestra salvación» consiste en dar gracias a Dios «siempre y en todo lugar».

En los acontecimientos de la vida del Señor se nos ha revelado el amor de Dios a la humanidad, un amor que le lleva a desear que todos se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Para buscar al hombre, que por el pecado vivía en un estado de lejanía y enemistad, Dios no se ha dejado arrastrar por la ira o el deseo de castigo. Al contrario, su obrar se rige por la ley de la gracia: cuanto más se alejaba el hombre de Él, más interés tenía en mostrarle con claridad su amor. Por eso envió a su Hijo al mundo y lo entregó a la muerte por nosotros.

La finalidad de toda esta historia de gracia y de amor es hacernos hijos suyos y establecer una alianza de amistad con cada uno de nosotros. Dios no quiere que su amor quede fuera de nosotros, sino que lo experimentemos y sea la luz que ilumine nuestra vida, tanto en los momentos de alegría como en las dificultades. Para ello ha derramado el Espíritu Santo en nuestros corazones sellando así una alianza de amistad personal.

El primer efecto que el Espíritu realiza en aquel en quien habita es despertar en su interior el amor a Dios. Ese amor se expresa en primer lugar en la oración, especialmente cuando rezamos empleando la plegaria que Jesús nos enseñó. Recitar el Padrenuestro no puede ser nunca algo rutinario, porque es un acto de amor a Dios donde le manifestamos nuestro deseo de que «su» nombre sea glorificado, que «su» reino llegue a ser realidad y que se realice «su» voluntad en el cielo y en la tierra. Es la oración que brota de un corazón que reconoce y agradece los dones que ha recibido de Él.

Por la oración nos adentramos en el corazón mismo de Dios, nuestra amistad con Él se hace más fuerte y nuestro corazón se ensancha y se hace capaz de amar a todos los seres humanos como hermanos nuestros, porque también nosotros queremos que se salven y lleguen a poseer la vida eterna, que consiste en que conozcan al Padre y a su enviado Jesucristo. Por este motivo hoy celebramos también la jornada de la vida contemplativa. Los monjes y monjas nos recuerdan nuestro deber de gratitud y de adoración, y nos enseñan que el amor más verdadero que podemos sentir hacia la humanidad es desear la salvación de todos y orar para que se haga realidad.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Confirmacions a la Parròquia de Sant Blai de Tortosa

El divendres 10 de maig, a la Parròquia de Sant Blai, van rebre el sagrament de la Confirmació 7 nois i 2 noies. Van concelebrar amb el Sr. Bisbe, Mn. Isaïes Riba, rector de la parròquia, i Mn. Rafel Prades.

S'inicià la celebració amb el cant d'entrada. Les lectures van ser a càrrec dels qui havien de rebre el sagrament de la Confirmació.

La Gna. Victòria Nàcher, catequista de Confirmació, presentà al Sr. Bisbe els qui havien de ser confirmats, els quals foren batejats amb la promesa de ser educats en la fe i havien rebut una catequesi de Confirmació adequada a la seua edat. Tot seguit, el Sr. Bisbe va fer l'homilia.

Després de la renovació de les promeses del Baptisme, el bisbe Enrique els imposà les mans, que significa que la força de l'Esperit Sant els confirma en la fe del baptisme i els fa testimonis i membres de la comunitat cristiana.

El Sr. Bisbe donà l'enhorabona als qui s'havien confirmat i a les seues famílies i, tot seguit, impartí la benedicció final. Als qui havien rebut el sagrament de la Confirmació se'ls lliurà una petita creu. I no po-

dia faltar la foto-records dels recents confirmats amb el Sr. Bisbe.

Celebració de gràcia rebuda i alegria en el fons del cor d'aquests nois i noies. Que en Jesús troben sempre la resposta al desig de felicitat que tots busquem: pau, amor i alegria.

Maria Joana Querol

Cloenda de la celebració dels dos-cents anys de la Parròquia de Sant Miquel de la Cava

El passat 11 de maig la Parròquia de Sant Miquel de la Cava va cloure la celebració dels seus dos-cents anys.

A les 21.30 h, del Centre Fluvial del Delta sortia la imatge de la Mare de Déu acompanyada pels feligresos resant, pel passeig del riu, el Sant Rosari. Presidia el nostre bisbe, D. Enrique, acompanyat del bisbe fill del poble, Mons. Roman Casanova, i altres sacerdots.

A l'arribar al centre parroquial tingué lloc una Vigília de pregària a la Mare de Déu.

El bisbe Roman, a l'homilia, va destacar tres paraules que emmarcaven l'acció de gràcies al Senyor per aquests dos-cents anys de presència de l'Església i vivència de la fe al poble: fidelitat com sant Miquel, treball a exemple de sant Roc i esperança com la Mare de Déu.

Mn. Joan Guerola

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Des de la Creu, Jesús ens ensenya el coratge de la renúncia. Perquè carregats amb pesos que destorben mai no anirem endavant» (12 d'abril).

@Pontifex: «Dejunar és també canviar la nostra actitud cap als altres i cap a les criatures: de la temptació de "devorar-ho" tot per saciar la nostra avidesa a la capacitat de patir per amor» (13 d'abril).

@Pontifex: «Si tornem al Senyor amb la nostra fragilitat, si prenem el camí de l'amor, abraçarem la vida que mai no es pon. I estarem a la joia» (13 d'abril).

@Pontifex: «Crist, per amor, es va entregar fins al final per salvar-te. Els seus braços oberts a la creu són el senyal més preciós d'un amic capaç d'arribar fins a l'extrem» (16 d'abril).

Els Rvds. Carlos García i Víctor M. Cardona nomenats nous canonges del Capítol catedralici

El 12 de maig la Catedral Basílica de Santa Maria de l'Estrella s'ha vestit de festa solemne. El Capítol Catedralici, presidit pel Bisbe diocesà, s'ha reunit per acollir en fraternitat i donar possessió canònica als preveres Mn. Carlos García Talam i Mn. Víctor Manuel Cardona Eixarch, nomenats el 20 de març de 2019, escoltat prèviament el parer del Capítol d'acord amb allò que mana la llei canònica i disposa l'article 6 dels Estatuts Capitulars.

A la Sala Capitular, el Capítol ha rebut el Bisbe i els dos nous canonges, presentats formalment pel degà president, qui els ha donat l'acollida i els ha indicat els drets i deures canònics. El Bisbe ha expressat el goig del nomenament pels mèrits i idoneïtat de les seves persones i càrrecs, ha agraït al Capítol l'acceptació unànime i ha ressaltat la necessitat d'augmentar la institució al servei de l'Església Mare de la diòcesi.

Una multitud de fidels, precedits de les mares i familiars dels nous canonges, omplia les naus de la catedral.

Havent ocupat el Bisbe la càtedra, ha iniciat l'acte de la presa de possessió: lectura pública dels nomenaments; professió de fe dels nous canonges i jurament de fidelitat; Mons. Enrique Benavent ha signat l'acceptació dels nous membres i el canonge secretari ha llegit i certificat l'acceptació pel Capítol. Els nous canonges reben l'abraçada fraterna del Bisbe i dels nous col·legues i un aplaudiment

general mentre són conduïts als setials que els corresponen al cor.

Acabades les Vespres, han dirigit unes paraules de gratitud i han manifestat la voluntat de servir les funcions pròpies del Capítol amb disponibilitat. La comitiva s'ha traslladat a la Reial Capella de la Santa Cinta on, davant la relíquia, el Bisbe ha conclòs l'acte.

La salutació personal dels assistents als nous canonges i un àpat generós al claustre han donat fi a una celebració festiva, garantia de continuïtat del Capítol de Tortosa i de les seves dignes funcions al servei de la fe, la litúrgia, les arts i la cultura històrica i documental.

M. I. Josep Alanya i Roig
Canonge arxiver

AGENDA

- ▶ **Dimarts 18**, Seminari, Consell de Presbiteri.
- ▶ **Dissabte 22**, Seminari, Consell Diocesà de Pastoral. / Vilalba dels Arcs, a les 19 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 23**, Corpus Christi, catedral, a les 11.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [2Co 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dimarts [2Co 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i màrtirs.

19. ■ Dimecres [2Co 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fundador dels camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, màrtirs; santa Aurora, verge i màrtir;

santa Juliana Falconieri, verge servita (†1341).

20. ■ Dijous [2Co 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. *Lleida*: □ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. □ Divendres [2Co 11,18,21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. *Lleida*: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ Dissabte [2Co 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat. 4a setmana) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, verge i màrtir romana (s. III).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant

En acabar el temps de Pasqua sentim la necessitat d'agrair a la Santíssima Trinitat tot el que ha fet per a la nostra salvació. Parlar de la Santíssima Trinitat és parlar de l'amor total entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant i del seu amor total envers els homes. Els textos litúrgics ens fan conèixer la relació íntima que hi ha entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Ho veiem a l'evangeli. Jesús diu als seus deixebles: *Quan vindrà l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir. Tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu.* Hi ha una relació íntima entre el Pare que és la font de tota veritat i que la comunica al Fill, i l'Esperit Sant que no farà altra cosa que anunciar tot el que Jesús ha rebut del Pare.

També Pau parla de les tres persones de la Trinitat: *Germans ara que ja som justos, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor.* I en acabar el text d'avui diu: *L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat en els nostres cors els seu amor.* Jesucrist ens ha salvat i per això estem en pau amb Déu Pare que a més ens ha donat el seu Esperit, que és Esperit d'amor. Perquè el Pare, el Fill i l'Esperit Sant estan units per un amor ple i absolut.

I el llibre dels Proverbis (que llegim en la primera lectura) ens parla de la saviesa però d'una saviesa personificada i que des del principi la fe cristiana va identificar amb el Fill, Saviesa de Déu. Tot el que diu el text s'aplica a Jesús: *De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia del tot el que ha fet.* Jesús és el Fill engendrat pel Pare. I subratlla la seva existència abans de la creació del món. I al final ens recorda: *Compartia amb els homes les meves delícies.* Tant és així que el Fill es va encarnar per a compartir-ho tot amb tots nosaltres, (menys el pecat).

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»